

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010358
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518010358.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu U. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému P. F. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 31. júla 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 15T/56/2018 zo dňa 12. októbra 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 15T/56/2018 zo dňa 12. októbra 2018 bol obžalovaný P. F. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom vedenej pod č. Pv/323/18/3304 zo dňa 09. augusta 2018 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že od presne nezisteného času najmenej od roku 2005 do dňa 26.04.2018 v rodinnom dome v obci F. ako druh P. H., minimálne jedenkrát za mesiac pod vplyvom alkoholu ju fyzicky napádal, tak že jej dával facky, strkal do nej následkom čoho sa udrela tvárou do zárubne dverí a vznikol jej na tvári hematóm, spôsobil jej podliatiny a modriny a opakovane urážal družku poškodenú P. H. vulgarizmami, vyvolával hádky, vyhrážal sa jej zabitím, vytykal jej, že je nezamestnaná, v prípade že bola zamestnaná, vytykal jej, že nevykonáva poriadnu prácu, vyčítal jej, že doma nič nerobí, že neupratuje, že nevarí, čím mal v poškodenej P. H. vyvolávať strach a stres, a spôsobovať jej tak fyzické a psychické utrpenie a maloletej poškodenej B.P. nar. XX.XX.XXXX odopieral spánok, spôsoboval strach a stres, ktorá následkom prežitých udalostí toto pociťovala ako psychické utrpenie a sebapoškodzovala sa takým spôsobom, že si spôsobovala rezné rany na oboch rukách, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol nasledovné:

„Mám za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa stal a napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona.

Z hľadiska právneho hodnotenia skutku po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní mám zato, že je potrebné konanie obžalovaného kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona; pretože v dôsledku zlého zaobchádzania obžalovaného so svojou družkou a dcérou mal. S.P. nar.

19.05.2004, neustálych slovných atakov, trvajúcich niekoľko rokov počas tohto vzťahu, vyznačujúcich sa hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti, vyvolal u oboch poškodených stav, ktorý sa vyznačoval duševnými bolesťami, ktoré ovplyvnili ich obvyklý spôsob života a netrvali celkom krátky, prechodný čas.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že spolužitie obžalovaného a poškodenej P. H. bolo konfliktné, dochádzalo medzi nimi k hádkam. Tieto vo svojich výpovediach uvádzajú obžalovaný aj poškodená. Táto sa vyjadrila k správaniu obžalovaného voči nej, pričom popísala opakované urážky, ponižovanie, vulgárne nadávky, krik zo strany obžalovaného. Súčasne uviedla, že obžalovaný P. F. ju v minulosti približne jedenkrát za mesiac fyzicky napadol počas hádky, kedy ju fackal alebo strkal do nej. Fyzické napádanie z jeho strany prestalo približne pred 7 rokmi, keď jej syn P. H. dospel. P. F. vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, taktiež bol hospitalizovaný na psychiatrii, kvôli závislosti na alkohole. Druh jej vyčítal, že doma nič nerobí, neupratuje, a poriadne nevarí, druhu sa bála vtedy, keď bol opitý a začal na ňu kričať, ale nemala už taký strach ako v minulosti, kedy ju aj bítaval. Maloletá poškodená S.P. nar. XX.XX.XXXX odmietla ku skutku vypovedať.

V rámci vyšetrovania boli vypočutí aj ďalší svedkovia prevažne rodinní príslušníci, ktorých výpovede boli vykonané aj v konaní pred súdom. Títo sa vyjadrili ku vzťahu obžalovaného a poškodenej teda; že zaznamenali rozpory medzi obžalovanými a poškodenou, pričom rodinní príslušníci synovia P. H., U. H., ako aj dcéra Y. H., potvrdili že obžalovaný má problém s alkoholom a často je opitý, kedy slovné útočí na ich matku poškodenú Miladu H., s ktorou sa často háda a vulgárne jej pritom nadáva. Svedok P. H. uviedol, že v minulosti keď bol dieťa, P. F. fyzicky napádal jeho matku, ale toto prestalo po tom, ako dospel a začal brániť svoju matku. Má vedomosť o tom, že jeho nevlastná sestra X. sa porezala na rukách, snažil sa jej dohovoriť, ale neposlúchla ho. Povedala mu, že na rukách sa porezala kvôli rodičom, že sa často hádajú a zle to na ňu vplýva. Svedkyňa Y. H. tiež uviedla, že obžalovaný pri hádke matke vyťúka, prečo je nezamestnaná, prečo nejde pracovať, uráža ju a ponižuje, že nevie variť, a že celý deň leží doma. Toto všetko sa deje, keď sú doma všetci súrodenci a počas toho ako obžalovaný koná pod vplyvom alkoholu. Keď boli mladší a P. nemal ešte 18 rokov, tak otec mamu bil.

Svedok G. P. tiež potvrdil skutočnosti, ktoré sa kladú obžalovanému v skutkovej vete obžaloby za vinu, teda okrem iného uviedol, že dňa 26.~04.2018 bolo oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately kontaktované riaditeľom Základnej školy v Považanoch. Riaditeľ školy mal uviesť, že mal. poškodená B.P., nar. 19.05.2004 sa mu zdôverila, že v domácom prostredí pociťuje násilie, nadávky zo strany rodičov, a že sa nechce vrátiť domov a pod vplyvom týchto napätých vzťahov sa sebapoškodzuje. Otec maloletej obžalovaný P. F. vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje a v stave opitosti slovné napáda svoju družku, matku maloletej Miladu H., kedy jej vulgárne nadáva a háda sa s ňou, pričom taktiež maloletú slovné napáda a vulgárne jej nadáva. V dôsledku tohto konania maloletá nemá v domácnosti pokoj na spanie a učenie, v dôsledku čoho sa začala rezať na obidvoch rukách, je z hádok medzi otcom a matkou nervózna. Na ľavej ruke má jazvy po sebapoškodzovaní v dôsledku otcovho agresívneho správania. Maloleté má obavu ísť domov, pretože sa bojí otcovho správania.

Poškodená P. H. bola vyšetrená znalcom z odboru psychológia, ktorý uviedol, že v minulosti sa zo strany obžalovaného podľa vyjadrenia poškodenej P. H. vyskytli aj fyzické inzultácie, facky. V živote poškodenej sa skôr vyskytuje chronický distress v dôsledku dlhodobého napätia. Poškodená sama nenechávala veci len tak, prejavovala sa a vyjadrovala, proti obžalovanému vystupovala aktívne, buď reagovala rovnako ako on, že ak ju urazí, urazí aj ona jeho alebo len mávla rukou a povedala obžalovanému, aby bol ticho. Zo samotného konania obžalovaného, mohlo byť poškodenej nepríjemne, ale toto jeho konanie nespôsobovalo u nej psychické utrpenie, resp. syndróm týranej ženy, konanie obžalovaného nebolo dostatočne aktivizované, poškodená nevykazovala žiadnu akútnu poruchu, ktorá sa vyskytuje pri týraní, poškodená bola skôr unavená, vyčerpaná, išlo o dlhodobú patoplastickú klímu v rodine. Poškodená má menšiu

ochotu sa otvárať ku skutočnostiam, ktoré sa diali v rodine, má schopnosť ľahkovážnejšie hodnotiť celú situáciu a dianie v rodine, pretože vníma aj potrebu druhu v rodine a aj finančnej situácie. Znalec nezistil žiadne následky poškodenia psychiky poškodenej vzhľadom na správanie sa obžalovaného, toto konanie nevnímala, resp. nepociťovala ako ťažké príkorie a nemalo vplyv na psychické zdravie poškodenej. Poškodená je chronicky preťažená konfliktným vzťahom s druhom P. F., ktorého dôvodom je najmä nadmerné pitie alkoholu obvineného.

Poškodená mal. B.P. nar. XX.XX.XXXX bola vyšetrená znalcom z odboru psychológia, ktorý uviedol, že osobnostný vývin maloletej je disharmonický. Osobnosť maloletej sa nachádza na konci vývinového obdobia pubescencie. Pre toto vývinové obdobie je typické odpútavanie sa od rodičov, vymedzovanie sa voči dospelým, voči autoritám, prítomný môže byť pubescentný negativizmus, ktorý pozorovať aj v správaní sa maloletej vo vzťahu k rodičom a to najmä voči otcovi v situáciách, keď sa nemiestne, dehonestujúco vyjadruje na adresu maloletej, čo sa maloletej dotýka, zraňuje ju to. Dané maladaptívne správanie pripisuje maloletá alkoholizmu otca, kedy okrem nevhodného vyjadrovania sa voči jej osobe, sa nevhodne vyjadruje aj na adresu jej matky. Sebaobraz maloletej je narušený, má nižšie sebahodnotenie a seba prijatie, čo ju často v sociálnych situáciách vedie k rizikovému správaniu sa (doniesla fľašu alkoholu do školy), s cieľom ktorého je získať uznanie zo strany jej sociálneho prostredia akoby si takýmto spôsobom kompenzovala nedostatok sebavedomia. V poslednom období bola vystavená náročným, stresujúcim situáciám, ktoré súviseli so správaním sa jej otca v domácnosti.

Rovnako nemožno opomenúť závery znalca z odvetvia psychiatria, ktorý u obžalovaného diagnostikoval poruchy psychiky a správania, ktoré boli zapríčinené užívaním alkoholu. Dlhorodne nadmerne požíva alkohol, pod jeho vplyvom sa agresívne správal, trpel aj finančným nedostatkom, zanedbával starostlivosť o rodinu a deti. Pod vplyvom alkoholu strácal zábrany a vyvolával konflikty a verbálne aj brachiálne bol agresívny. Obvinený je dlhorodne závislý od alkoholu. Jeho osobnosť vplyvom alkoholu stráca zábrany a absentujú tam vyššie city. Vo zvýšenej miere sa prejavuje agresivita.

Z uvedeného výsluchu poškodenej a znaleckého posudku z odboru psychológia je zrejmé, že poškodená P. H., ako aj poškodená mal. S.P. pociťuje protiprávne konanie obžalovaného ako konanie, ktoré sústavné nepriaznivo ovplyvňuje ich každodenný život, pričom verbálne útoky, v minulosti aj fyzické útoky voči poškodenej P. H., vyvolávajú stresu u oboch poškodených a ponížovanie u oboch poškodených neboli ojedinelé, ale pravidelne sa opakujúce.

Znak, či pojem fyzické alebo psychické utrpenie je pritom nutné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej osoby, teda podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Musí ísť o trvalejšie konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy, a je preto naplnený, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako zlo, bezprávie, krivdu, t.j. ako konanie, ktoré sústavné nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania páchatel'a. Z hľadiska právnej kvalifikácie je bez právneho významu aj skutočnosť, ak u poškodenej osoby nie je znalecky zistený syndróm týranej osoby, pretože základná skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona nevyžaduje, aby páchatel' spôsobil takýto následok, t. j. syndróm týranej osoby nie je znakom základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Napriek záverom znaleckého posudku z odboru psychológia, že u oboch poškodených neboli rozvinuté typické znaky charakterizujúce týranú osobu, je zrejmé aj z vykonaného znaleckého dokazovania, že obe poškodené žili v psychickom strese a obave pred agresívnym správaním obžalovaného, nakoľko u obžalovaného boli znalcom diagnostikované poruchy psychiky a správania, ktoré boli zapríčinené užívaním alkoholu. Pod jeho vplyvom sa agresívne správal, v dôsledku čoho bolo jeho správanie nepredvídateľné, agresívne a impulzívne. Poškodená P. H. bola

chronicky preťažená konfliktným vzťahom s druhom P. F., ktorého dôvodom je najmä nadmerné pitie alkoholu obvineného. Poškodená mal. S.P. bola vystavená náročným, stresujúcim situáciám, ktoré súviseli so správaním sa jej otca v domácnosti. Toto konanie, obžalovaného sústavne nepriaznivo ovplyvňovalo ich každodenný život a vyvolávalo sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania P. F., pričom podstatne narúšalo kvalitu života poškodených a netrvalo celkom krátky, prechodný čas.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/56/2018 zo dňa 12.10.2018 vo výroku o vine a treste, a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uzná vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. dl Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby. Podľa § 48 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu uloží podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.“

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol. Obžalovaný dodal, že sa s poškodenou dňa 20.07.2019 oženil a pred týždňom sa mu narodil vnuk.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 07. februára 2019, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 31. júla 2019. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného P. F., svedkyne - poškodenej P. H., o výpovede svedkov U. H., Y. H., P. H., G. P., o prečítanú výpoveď W. F., o výsluch znalca F. Y. W., o znalecký posudok P. X. D. č.58/2018 a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobe vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č.Pv/323/18/3304-42. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti, že nevytvárajú ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odvodiť vinu obžalovaného P. F.. Odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že vykonané dôkazy nevyzneli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Správne okresný súd zhodnotil, že zo samotného konania obžalovaného mohlo byť poškodenaj neprijemne, ale toto jeho konanie nespôsobovalo u nej psychické utrpenie, respektíve syndróm týranej ženy, konanie obžalovaného nebolo dostatočne aktivizované, poškodená nevykazovala žiadnu akútnu poruchu, ktorá sa vyskytuje pri týraní, poškodená bola skôr unavená, vyčerpaná zo životného štýlu a bola už precitlivela na ich vzájomný vzťah, ktorý často obžalovanému vyčítala. Pokiaľ ide o poškodenú maloletú B.P., tak okresný súd správne ustálil, že z vypočutých svedkov nikto nepotvrdil, že by obžalovaný maloletej odopieral spánok. Taktiež nebolo vykonaním dokazovaním v predmetnej trestnej veci preukázané ani to, že obžalovaný svojim konaním spôsobil maloletej poškodenaj strach a stres, následkom čoho malo byť pociťovanie tohto konania poškodenou ako psychické utrpenie. Rovnako nebolo preukázané ani to, že by sa maloletá poškodená seba- poškodzovala v dôsledku konania obžalovaného, pričom z výsluchu svedkov vyplynulo, že sa rezala na rukách kvôli frajerovi. Maloletá poškodená sa nikdy nevyjadřila, že sa rezala práve pre konanie obžalovaného, ale skôr pre napäté vzťahy v rodine.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinny).

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Rozhodnutie okresného súdu je správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd považuje odvolanie prokurátora a v ňom uvádzané odvolacie námietky (namieta nesprávne hodnotenie dôkazov okresným súdom) za neopodstatnené a nedôvodné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolania prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.